

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลตำบลบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสุขาภิบาลบัวใหญ่ อำเภอ
บัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสภาภิบาลบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีชื่อว่า “เทศบาลตำบลบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตเทศบาลตำบลบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ไว้ดังนี้คือ

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ฟากเหนือของทางหลวงแผ่นดินสายชัยภูมิ - บัวใหญ่ ตรง กม. ๔๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก ถึงทางรถไฟ ตรง กม. ๓๔๖.๖๐๐ ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๒

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงปากเหนือของทางรถยนต์สายบัวใหญ่—สามเมือง—หนองศาล ตรงฝั่งตะวันออกของเขิงสะพานข้ามห้วยถึงขี้ ซึ่ง เป็นหลักเขตที่ ๓

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ถึงฝั่งตะวันออกของสะพานข้ามห้วยลึก ซึ่ง เป็นหลักเขตที่ ๔

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียง ใต้ ถึงปากเหนือของทางเกวียนไปบ้านหนองหัวร่วม ตรงทาง แยกไปโรงเรียนเกษตรกรรมเก่า ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๕

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงปากตะวันออกของทางเกวียนไปบ้านโนนพัว ห่างจากทาง บำรุงท้องที่บัวใหญ่ ตามแนวทางเกวียนไปทางทิศตะวันออก เฉียงใต้ เป็นระยะ ๓๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๖

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตรงไปทางทิศ ตะวัน ตกเฉียงใต้ ถึงปากตะวันออกของทางเกวียนไปบ้านหนอง- แจ้งใหญ่ เป็นระยะ ๖๐๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๗

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงทางรถไฟ ตรง กม. ๓๔๒.๕๐๐ ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๘

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงปากไต้ของทางเกวียนไปบ้านหนองแจ้ใหญ่ ห่างจากทางรถไฟไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือเป็นระยะ ๖๐๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๘

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นขนานกับทางรถไฟไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นระยะ ๒,๐๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๑๐

จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงปากไต้ของทางเกวียนเหนือบ้านหนองขาม ห่างจากปากไต้ของทางหลวงแผ่นดินสายชัยภูมิ - บัวใหญ่ ในแนวเส้นตั้งฉากไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็นระยะ ๑๒๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๑๑

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือจนบรรจบหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้หลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตด้วยตามสมควร

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลอากาศโท ม.ม. เวชยันตรังสฤษฎ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ
เนื่องจากสัทธิภูมิขนาดใหญ่ อำเภอภูเพียง จังหวัดนครราชสีมา มี
สภาพเหมาะสมที่จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อให้ราษฎรใน
ท้องถิ่นนั้นได้ปกครองดูแล และทุนบำรุงท้องถิ่นของตนตามระบอบ
เทศบาล จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกานี้.